

og mere fast Grundlag; men det faste Grundlag, vi nu er kommet ind paa, har den Fordel, at det er i Overensstemmelse med Loven af 1902. Og det er ganske sikkert heldigt, at Lovgivningsmagten anvender det samme Udtryk i beslægtede Tilfælde i Stedet for hver Gang at finde paa noget nyt.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds Jensen (Aale) nævnte et Tilfælde, hvor en Godsejer paa Landet havde ladet Arbejderne selv være med til at bygge, skaffe Sten til Veje, vel ogsaa udføre Arbejdet — hvis jeg ikke misforstod det ærede Medlem —, uden at vedkommende fik nogen som helst Ret til den paagældende Bolig. Et saadant Tilfælde kender jeg ikke, og det forbavser mig, om der skulde foreligge noget saadant. Det er i hvert Tilfælde en Undtagelse, det er ingen Regel. Men det er en Selvfølge, at hvis en Mand giver en Indsats til en Boligs Opførelse, maa han ogsaa have en Ret i denne Bolig i Forhold til, hvad han har ydet i saa Henseende. Det forekommer mig, at hvis noget saadant skulde finde Sted, kan det ikke ske, uden at der er en Aftale i Kontrakten om det, og jeg tror, det vil være meget vanskeligt at finde saadanne Tilfælde, som det ærede Medlem mente der skulde gives.

Jeppesen: Mine Udtalelser før var selvfølgelig satte i Forbindelse med det, som jeg nævnte, da jeg første Gang havde Ordet, nemlig det konservative Ændringsforslag, som i sin Tid blev stillet her i Tinget; det var mod dette Ændringsforslag, at den ærede Ordfører for Venstre vendte sine Ord om, hvorledes han forstod Udtrykket fast Tjenesteforhold. Men jeg maa endnu en Gang sige, at da den ærede Ordfører er til Stede, vilde der være god Lejlighed til, at han overfor den højtærede Minister udtrykte, om han ikke nærer samme Opfattelse nu som for to Aar siden.

Hvad angaar den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om, at det er muligt, der er nogen, som var bedre tilfreds med hans Lovforslag end med det, som her foreligger, da er jeg ikke i Tvivl om, at det er rigtigt. Jeg tror, man fra konservativ Side allerhelst havde set hans Lovforslag gennemført.

Jensen (Aale): Jeg skal ikke støtte den sidste ærede Taler i hans stærke — jeg kan sige: ret stærke Bestræbelser for

at faa den forhenværende Ordfører for Venstre til at tage Ordet i denne Sag. Men jeg skal til den højtærede Landbrugsminister, der tror, det drejer sig om ganske enkelte Tilfælde, og maaske endog tvivler om, at saadanne Tilfælde eksisterer, sige, at der er mange Tilfælde. Sagen er nemlig den, at de Huse, som her er Tale om, er ikke af ny Dato. Mange af dem har deres Oprindelse for mange, mange Aar siden, og det er i adskillige Tilfælde gaaet saaledes til, at man fra Godsets Side har leveret Tømmer og Sten og har overladt til den enkelte selv at udføre Arbejdet. Forholdet mellem Lejer og Ejer er da ordnet paa den Maade, at Lejeren skulde svare en Afgift, en meget lille Afgift. Men Husene var naturligvis ogsaa meget daarligt opførte og er da efterhaanden blevet faldefærdige. De, der har haft Brugene, har ogsaa lidt efter lidt forbedret dem og faaet nogenlunde gode Huse ud af dem, og de har handlet i god Tro til, at dette Forhold skulde blive ved at bestaa. Derfor forstaar man deres Forbavelse ved at se, at de, med hvem de har oprettet Kontrakt, kommer og vil have Lejen forhøjet. Det var det Forhold, jeg gerne vilde skulde undersøges, og hvis det findes i ret stor Udstrækning, synes jeg, vi ikke ret vel kan være det bekendt, men maa have det ændret. Om det skal være Landbrugsministeren eller Indenrigsministeren, der skal lade dette Forhold undersøge og søge det forbedret, er mig aldeles ligegyldigt. Det, som det drejer sig om, er at faa Sagen frem og faa den belyst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derpaa:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1279).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som ærede Medlemmer vil erindre, udløb